„TOTUL PENTRU ȚARA"
ORGANIZAȚIA JUD. BUZAU

8-10 Iunie 1937

BULETIN LEGIONAR

No. 6

IN SLUJBA NEAMULUI

— din „Crez de generație" † V. Marin —

Pentru tine, harnic căutător de lumină, tinere, scriu rândurile acestea. Pentru tine și pentru toți camarazii tăi de prin sate sau de prin orășelele cu parfum de tei ale provinciei, o vorbă bună ca o îmbrățișare de frate mai mare, pentru sufletul tău răsucit spre viață ca floarea către soare.

Afară, dincolo de zidurile cari închid împărăția ta de visuri, clocotește viața marelui oraș. Străzile sunt râuri de oameni care se'nfruntă grăbiți și agitați. Automobilele trec svâcnind ca niște lăcuste enorme în larma claxoanelor stridente. Casele uriașe, de proporții americane, sunt adevărate uzini în care se fabrică fericirea sau nenorocirea oamenilor. In seara, când ritmul orașului se întețește și mai vârtos, pe marile bulevarde se revarsă un potop de lumină: feeria mecanică a civilizației. Fațadele clădirilor se aprind, desenate multicolor. Megafoanele trimit peste valurile cu mulțime undele sonore ale ultimelor cântece la modă. Cu lăcomie de Moloch, cinematograful înghite în fundul sălilor ornamentate miile de oameni în goană după iluzii.

O, cât l-ai dorit tu orașul acesta și cât de mult te atrage! In taină sau mărturisit, ți-ai făgăduit să înfrunți și tu viața, să răzbești cât mai „sus" să devii „puternic", pentruca într'o zi să poți trece și tu ca furtuna pe străzile luminate, legănat pe arcurile unui automobil capitonat. Să ți se deschidă și ție toate ușile acestuia străjuite cu portari galonați și dorințele tale să nu întâlnească nici o piedică în satisfacerea lor, pentru ca tot ce ascunde orașul acesta ca bogăție și plăceri să nu mai aibă pentru tine nici o taină.

Aceste toate ți le șoptește la ureche demonul ambiției deșarte. Și tu l-asculți vrăjit,
Trezește-te, tinere, pornit să-ți cucerești un loc în viață „cu orce preț". Scutură-te, căci
locul acesta nu-l poți obține decât cu prețul vieții tale; al vieții aceleia trăită cu onoare și validată cu luptă mândră. Nu te lăsa dus de apa iluziei interesate, căci aceasta este apa morții morale. Nu îmbrăca haina minciunii, nu te hrăni cu pâinea ambiției egoiste și nu te culca în patul dezonoarei. Scrutează-ți cu tărie conștiința și sfâșie vălul mincinos care îți împăenjenește ochii minții.

Știi bine că dincolo de zarea luminoasă a marelui oraș începe bezna. Știi bine că părinții tăi și gloata milioanelor de țărani anonimi ca bulgării de pământ întorși de plug, se scaldă în apele tulburi ale mizeriei morale și fizice. Nu uita că toate palatele acestea care te uluiesc aci, toate luminile acestea care-ți zăpăcesc privirile, toate automobilele acestea care gonesc urlând ca într'un manej drăcesc, toată risipa și tot luxul acesta nu țâșnește așa ca prin minune din pământ. Trebue căutat undeva isvorul acestei nesecătuite bucurii. Și el se găsește în suferința seculară a Neamului tău. Acesta este adevărul

Le cunoști tu prea bine. Satele noastre se scaldă în praf și în noroi, iar șoselele stau desfundate ca pe vremea Sciților. Gospodăriile se ruinează, pentrucă oamenii nu au tragere de inimă de muncă: alcolizați și politicianizați, nu muncesc cum trebue ogoarele, iar bruma de preț ce capătă pe rod se duce pe apa sâmbetii. Biserica ruinată, școala pustie. Conducătorii satelor absenți dela datorie și frământați de patimi mărunte. Boalele seceră pruncii și macină trupurile celor în puterea vârstii. Și peste tot, se lasă ca o apă desnădejdea, care nu e altceva de-

cât preludiul înfricoşetor al morţii.

Cei câţi au mai rămas în picioare şi luptă, v'au trimis cu sacrifici nebănuite pe tine şi pe camarazii tăi la învăţătură, încredinţaţi că într'o zi îi veţi răzbuna, îi veţi salva prin activitatea voastră luminată. Că prin scrisul vostru, prin cuvântul vostru, prin fapta voastră va răzbi acolo unde trebue ecoul durerilor lor şi lucrurile se vor îndrepta. In slujba binelui obştesc voi sunteţi solii unei lumi care trebue să renască la o viaţă nouă. Pentrucă dacă şi voi îi veţi trăda, nu le mai rămâne lor decât să-şi cioplească singuri lespedea de mormânt, a mormântului în care va intra odată cu ei toţi, Neamul nostru întreg.

Nu dezerta! Pentrucă dezertare se chiamă faptul de a părăsi calea care porneşte din sătucul tău şi până la tine, pentru a te integra într'o viaţă artificială în slujba instinctului de parvenire. Nu tânji după viaţa această infernală a plăcerilor materiale care-ţi torturează imaginaţia, îţi perverteşte fiinţa şi te îndepărtează dela împlinirea datoriei faţă de ai tăi şi Neam. Să ştii că viaţa aceasta nu e firească, să ştii că ne-au confecţionat-o străinii de sângele şi de idealurile noastre. Să ştii că ea este pânza de păianjen pe care o ţes duşmanii Neamului pentru ca să te paralizeze pe tine şi pe cei de-o seamă cu tine. Să ştii că betonul armat al palatelor ce se ridică pădure, este frământat cu toată sudoarea Neamului tău şi tot luxul acesta ofensator care circulă pe stradă şi în locuri de petrecere se face prin exploatarea muncii şi-a producţiei Neamului tău. Să mai ştii că în vreme ce în centrul oraşului înstrăinat chiue drăcesc răsfăţul, la margine, în mahalalele care adăpostesc muncitorii adevăraţi, fraţi de-ai tăi veniţi de pe la sate, se sbate în mizerie neagră o lume întreagă.

Nu să ajungi „puternic" te pregăteşte, **ci drept.** Nu pentru binele tău să lupţi şi să munceşti, ci pentru binele şi salvarea Neamului tău. Nu singuratec, închis în turnul egoismului tău, ci înmănunchiat cu cei de-o seamă cu tine în slujba Neamului, soldat viteaz în serviciul comandat al cauzei naţionale.

Se dă astăzi o luptă pe viaţă şi pe moarte între lumea veche şi *legiunile tinere ale lumii noi*. Deoparte cei cari şi-au uitat originile, şi au renegat credinţele, şi-au trădat încrederea pusă în ei, beneficiarii vieţii materiale, de cealaltă parte oastea fără nume a tineretului, legiunile verzi ale încrederii în virtuţile Neamului, vitejii cari pregătesc o viaţă nouă în ţară nouă, cu preţul libertăţii şi de multe ori, al vieţii lor.

Păşeşte hotărât şi goneşte dela tine toată ispita şi toate puterile răului. Sfarmă cu pumn viguros plasa minciunii, alungă pofta de viaţă eftină, ocoleşte mirajul şi artificialitatea vieţii de stradă. Munceşte şi crede. Aminteşte-ţi că eşti venit aci să îndrepţi, nu să te pierzi. In tine şi în camarazii tăi se află sămânţa lumii de mâine. Faceţi-o să rodească prin muncă aprigă, prin lepădarea de sine. Neîncetat, îndârjit, cu puteri reînoite, în slujba aceleaşi idei: **Neamul.**

Către „Tineretul Cuminte"

DIN SCRISOAREA ADRESATĂ O. E. T. R., STÂJERI ŞI STRĂJERIŢE, ŞOIMI ŞI ŞOIMANE, PREMILITARI, CERCETAŞI ŞI CERCETAŞE DE † I. MOŢA

Noi credem că streinii, şi în deosebi jidanii, cari ajung tot mai mult stăpâni asupra ţării noastre româneşti, constitue o primejdie de moarte pentru viitorul nostru. Şi cerem înlăturarea acestei primejdii. Şi mai credem că decăderea morală a zilelor de azi trebue să ia sfârşit printr'o totală înviere a sufletului românesc, pentruca mâine să fie stăpâne vitejia, munca onest răsplătită, moralitatea creştină şi ordinea sufletească în locul trădării, a venalităţii, şi a desmăţului egoist al veacului materialist şi păgân de astăzi.

Nimic altceva nu vrem, pentru nimic altceva n'am luptat şi nu luptăm, ridicând cu vitejie calvarul tuturor ofenselor, al tuturor nedreptăţilor şi al atâtor jertfe.

Acesta e „păcatul legionarului", păcatul tineretului naţionalist, păcat pe care jidanca, jidanii şi oamenii lor, nu ni-l pot erta. Pentru acest păcat suntem noi consideraţi ca un focar de infecţie al tineretului, de care acesta trebue ferit ca de turbare....

Noi rămânem pe vechiul nostru drum însângerat şi stâncos, plin de prăpăstii, dar învingându-le vitejeşte în ascensiunea spre culmi; spre culmea învierii româneşti şi a prăbuşirii stăpânirii înstrăinate din zilele de azi. Această cale e grea, ea nu are desfătări şi uşoare satisfacţii, iar izbânzile ei nu se câştigă comod, fără primejdii şi fără jertfe.

Pe această cale avem însă un Căpitan viteaz, călăuză fără greş spre biruinţa totală de mâine, şi avem conştiinţa că servim marea misiune a tineretului românesc. Iar frăţia şi voia noastră bună ne unesc într'o înălţare sufletească şi într'un bloc de forţă care, să fie siguri toţi duşmanii, sunt suficiente spre a birui orce adversităţi şi spre a răzbuna orce crime se vor mai încerca împotriva biruinţei româneşti.

Monarhia şi Legea Monarhiei

din Cartea „Pentru Legionari" de C. Codreanu

In fruntea neamurilor, deasupra elitei, se află monarhia.

Resping republica.

In istorie s'au văzut monarhi buni, foarte buni, slabi sau răi. Unii s'au bucurat de onoruri şi de dragostea popoarelor până la sfârşitul vieţii, altora li s'au tăiat capul. N'au fost deci toţi monarhii buni. Monarhia însă, a fost *totdeauna bună.* **Nu trebue să se confunde omul cu instituţia, trăgându-se concluzii false.**

Pot fi preoţi răi, dar pentru aceasta, nu putem trage concluzia, că trebue să desfiinţăm Biserica şi să ucidem pe Dumnezeu cu pietre.

Sunt, desigur, şi monarhi slabi sau răi, dar nu putem renunţa la monarhie.

In agricultură, avem un an bun şi un an rău, sau unul bun şi doi ani răi; cu toate acestea, lumii nu i-a trecut încă prin gând, să se lase de agricultură.

* * *

Un monarh face ce vrea? Atunci, când e mic şi când e mare? Când e bun şi când e rău?

Un monarh nu face ce vrea. Un monarh e mic, atunci când face ce vrea şi e mare, atunci când face ce trebue.

Există o linie a vieţii Neamului. Un monarh e mare şi bun, atunci când se menţine pe această linie. E mic sau rău, în măsura în care se îndepărtează de această linie a vieţii Neamului sau i se opune. Iată legea monarhiei. Sunt şi alte linii care pot ispiti pe un monarh: linia intereselor personale, linia intereselor unei clase, linia intereselor unui grup, linia intereselor străine (dinăuntru sau dinafara hotarelor).

El trebue să le înlăture pe toate şi să urmeze linia Neamului.

Ştefan cel Mare, de o jumătate de mie de ani, străluceşte în istorie şi Românii nu-l mai uită pentrucă s'a confundat perfect cu linia de viaţă a Neamului.

Regele Ferdinand, împotriva orcăror legături şi interese, s'a plasat pe linia Neamului, a îndurat cu el, a făcut jertfă alături de el, a izbândit cu el. Prin *aceasta,* **el este mare şi nemuritor.**

Câteva observaţii asupra democraţiei

din Cartea „Pentru Legionari" de C. Codreanu

Voesc ca în paginile ce urmează să fac câteva însemnări trase din experienţa zilnică în aşa fel încât să poată fi înţelese de orce legionar tânăr sau muncitor.

Trăim în hainele, în formele democraţiei. Sunt oare bune? Incă nu ştim. Un lucru însă îl vedem. Il ştim precis. Că o parte din naţiunile cele mai mari şi mai civilizate din Europa au aruncat aceste haine şi s'au îmbrăcat în altele noui. Oare să le fi aruncat de bune? Alte naţiuni fac toate sforţările să le arunce şi să le schimbe şi ele. De ce? Să fi înebunit oare toate naţiunile. Şi să fi rămas numai *politicianii români* cei mai înţelepţi oameni din lume? Pare că nu-mi vine să cred.

Cei ce le-au schimbat, sau cei ce vor să le schimbe, desigur că vor fi având fiecare motivele lor.

Dar de ce să ne ocupăm noi de motivele altora? Să ne ocupăm mai bine de motivele care ne-ar face pe noi, Românii, să ne schimbăm aceste haine ale democraţiei.

Dacă nu avem motive, dacă pentru noi sunt bune, atunci noi le păstrăm chiar dacă toată Europa le-ar arunca.

Iată însă că nici pentru noi nu sunt bune, pentrucă:

1. *Democrația sfarmă unitatea* Neamului românesc, împărțindu-l în partide, învrăjbindu-l și expunându-l desbinat în fața blocului unit al puteri iudaice într'un greu moment al istoria sale.

Numai acest argument este atât de grav pentru existența noastră, încât ar fi un suficient motiv ca această democrație să fie schimbată, cu orce ne-ar putea garanta unitatea: deci Viața. Căci desunirea noastră înseamnă moartea.

2. *Democrația tranfformă milioanele de jidani în cetățeni români.*

Făcându-i egali cu Românii. Dându-le aceleaşi drepturi în stat. Egalitate? Pe ce bază? Noi suntem aici de mii de ani. Cu plugul şi cu arma. Cu munca şi cu sângele nostru. De unde egalitate cu cei de abia de 100, 10 sau de 5 ani aici? Privind trecutul: Noi am creiat statul acesta. Privind viitorul: Noi, Românii, avem răspunderea istorică întreagă a existenței României Mari. Ei n'au nici una. Ce răspundere pot avea jidanii în fața istoriei pentru dispariția Statului român.

Prin urmare: nici egalitate în muncă, jertfă şi luptă la creiarea statului şi nici egalitate de răspundere pentru viitorul lui. Egalitate? După o veche maximă: egalitate înseamnă a trata neegal, lucrurile neegale. Pe ce bază cer jidanii tratament egal, drepturi politice egale cu ale Românilor?

3. *Democrația este incapabilă de continuitate în efort.*

Pentrucă împărțită în partide cari guvernează câte un an, doi, sau trei, este incapabilă de a concepe şi a realiza un plan de lungă durată. Un partid anulează planurile şi eforturile celuilalt. Ce s'a conceput şi clădit de unul de azi, se dărâmă în ziua următoare de altul.

Intr'o țară, în care este nevoie de construcție, al cărei moment istoric este însăşi construcția, acest desavantaj al democrației este o primejdie. Ca într'o gospodărie în care s'ar schimba în fiecare an stăpânii, venind fiecare cu alte planuri, stricând ce au făcut unii şi apucându-se de alte lucruri cari şi ele să fie stricate de cei ce vor veni mâine.

4. *Democrația pune în imposibilitate pe omul politic de a-şi face datoria către Neam.*

Omul politic de cea mai mare bunăvoință, devine în democrație, *sclavul partizanilor săi*, întrucât, ori le satisface poftele personale, ori aceştia îi distrug gruparea, omul politic trăeşte sub tirania şi permanenta amenințare a agentului electoral.

El e pus în situația de a alege: ori desființarea muncii sale de o viață, ori satisfacerea partizanilor. Şi atunci omul politic le satisface poftele, Dar nu din buzunarul său, ci din buzunarul țării. Creiază posturi, funcții, misiuni, comisiuni, sinecure, toate puse în sarcina bugetului țării, care apasă tot mai mult pe spinarea, din ce în ce mai istovită, a poporului.

5. *Democrația este incapabilă de autoritate.* Pentrucă îi lipseşte puterea sancțiunii. Un partid nu ia măsuri în contra partizanilor lui, trăind din afaceri *scandaloase* de milioane, din hoție şi pradă de frică să nu-i piardă. Nici împotriva adversarilor, de frica acestora să nu-i demaşte propriile afaceri şi incorectitudini.

6. *Democrația este în slujba marei finanțe.* Din cauza sistemului costisitor şi a concurenței dintre diferitele grupări, democrația cere să fie alimentată cu bani mulți. Ca o consecință firească ajunge sluga marei finanțe internaționale jidăneşti care o subjugă, plătind-o.

In modul acesta soarta unui Neam este dată pe mâna unei caste de bancheri.

Boadlla del Monte

Boadlla del Monte este un sat mai răsărit, cu un castel şi o mânăstire. Aşi putea zice chiar că e un mic orăşel. In Spania, satele au aspect foarte frumos, de adevărate orăşele, toate au case de piatră şi cărămidă şi lumină electrică.

Dar aci aspectul e trist. Casele sunt distruse de bombardament şi prădate de comunnişti. Trupe multe. Forfotesc pe ulițe soldați. Mauri, catâri, camioane. Toți caută adăpost. Compania noastră este dusă în mânăstire. Aici a fost centru de rezistență comunistă. Călcăm pe odăjdii, icoane rupte din pereți ce sunt tăvălite într'un amestic de murdărie, de paie, de lucruri stricate, furate din case.

Toți pereții au fost găuriți pentru a se putea trage cu puşca dinăuntru. La giamuri sunt saci cu nisip. Părintele Dumitrescu ridică împreună cu Moța şi Marin odăjdiile ce sunt aruncate pe jos şi le aşează pe un geam.

E seară, ne pierdem pe galerii, călcăm şi ne împiedicăm de obiecte, ne rătăcim de grup. Din când în când şuerăm câte un fragment din „Ştefan Vodă" şi ne regăsim. Ni se dă mâncare rece. Apoi suntem duşi în camerile unde o să dormim. Unul din escuadă face de sentinelă la geam, pentru a da alarma când vor fi atacați. Plecăm la lumina unei facle şi vizităm mânăstirea.

Ceva îngrozitor. Icoane pictate de nume celebre, opere de artă din timpul Renaşterii şi chiar dinainte, mânăstirea are vre-o 600 de ani, sunt rupte ochii scoşi. Icoanele maicii Domnului profanate cer răzbunare. Nici nu se pot descrie toate ororile. Curios lucru, cum comuniştii, în toate țările, se reped întâi asupra religiei şi a bisericilor.

De exemplu la Toledo şi-au bătut joc de toate bisericile, dar de Tempul Evreesc de acolo nu s'au atins. Curioasă coincidență. Nu?

Murdării făcute pe altar, totul este murdărit şi — secerea şi ciocanul făcute de mâini nepricepute, umplu pereții, icoanele, toate ungherile. Iată ce civilizație ne aşteaptă şi pe noi. Ar fi nimerită, pentru documentare, o vizită a democraților noştri în Spania.

Ne culcăm plini de amărăciune. Trântiți pe paie, deşi obosiți, nu putem adormi. Ne muncesc gândurile. Moța zice:

„Când mă gândesc că ar fi posibil ca şi din mânăstirile noastre comuniştii să facă ce au făcut aici.. Inchipuiți-vă mânăstirea Neamțului cuibul credinței noastre strămoşeşti, mânăstirea Putna, unde îşi odihneşte trupul Ştefan cel Mare, şi celelalte odoare ale credinței noastre, pe mâini pângăritoare de jidani comunişti.

Ne cutremurăm; Marin spune:

„De o fi să murim pe aici, să nu avem nici o grijă. Legionarii vor muri până la unul, în frunte cu Căpitanul, dar acest lucru nu se va întâmpla.

Nicolai Totu

Tipografia şi Legătoria de cărți Ioan Călinescu — Buzău